

កំណត់ចំណាំជាមួយនាយករដ្ឋមន្ត្រី

តើខ្លួនគឺជាប្រធានាជាមួយនាយករដ្ឋមន្ត្រីទេ?

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา คนในสังคมพูดกันมากในเรื่องของอาชีพเกหะตระกร ซึ่งก็คงหนีไม่พ้นอาชีพชาวนา เพราะในบรรดาอาชีพเกหะตระกรก็มีหน้าที่เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุด ตัวอย่างเช่น พลังก่อสร้าง คือเป็นคนปลูกข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักของคนไทย นอกจากนั้นพลังพลิกิตติ์ข้าวยังเป็นตัวชี้วัดสร้างแบรนด์ความเป็นประเทศไทยมาข้านาน ซึ่งแม้ว่าเราจะไม่ได้เป็นผู้ปลูกข้าวมากที่สุดในโลก แต่เราขยายไปต่างประเทศมากที่สุด นอกจากชาวต่างประเทศจะรู้จักประเทศไทยในเรื่องของข้าวซึ่งเป็นสัตว์คู่บ้านคู่เมือง เรื่องของยิ้มสยาม (Land of Smile) หรือตั้มยำกุ้ง-อาหารขึ้นชื่อของไทยแล้ว สำหรับในเวทีโลกนั้นก็ต้องยอมรับว่าชาวกาลังเป็น “ข้าวหอมมะลิ”

อย่างไรก็ตามในระยะหลังมานี้ความติด
เด่น ความเป็นเอกลักษณ์ของข้าวหอมมะลิของ
ไทยนั้นได้วรับผลกระทบจากหลายประเด็น ไม่ว่า
จะเป็นเรื่องของนักวิชาการที่มีการลอกเลียนหรือ
พัฒนาสายพันธุ์ข้าว แล้วตั้งชื่อให้คล้ายคลึงเป็น
ข้าวมะลิบ้าง หรือแฉล้มแนวโน้มน้ำที่บ้าง ซึ่งถึงแม้ว่า
มีกลุ่มนักวิชาการขึ้นมาต่อสู้กันเป็นครั้งคราวแต่ก็
ยังไม่สามารถไปลดทอนปัจจัยเชิงลบเหล่านี้ได้ อาจ
เนื่องมาจากเรามีตัวมีกระบวนการที่จะไปปกป้อง
คุ้มครองเอกลักษณ์ข้าวหอมมะลิอย่างเป็นระบบ
เนื่องจากเรายังไม่มีเจ้าภาพที่แท้จริง จึงเป็นประเด็น
หนึ่งที่ยังไม่อาจหายไปชั่วขณะได้ในระยะยาวยิ่งเมื่อผลระ
บทอย่างแน่นอน สำหรับประเด็นที่กล่าวมานี้เป็น
ประเด็นของผลกระทบจากภายนอกประเทศไทย ล้วน
ประเด็นผลกระทบจากภายนอกประเทศไทยเองนั้น
ถ้าดูข้อมูลตัวเลขจากการอาหารและการเกษตร
แห่งสหประชาชาติหรือ FAO แล้ว จะมีตัวเลขที่
น่าสนใจเป็นอย่างมากคือ ปริมาณผลผลิตต่อไร่ ซึ่ง
เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงความสามารถและประสิทธิภาพ
ในการผลิตพบว่าประเทศไทยอยู่รูปแบบนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ.
อยู่ที่อันดับ 8 นั่นหมายถึงว่าปัจจุบันที่ต้องดึง¹
คำรามและต้องหาคำตอบให้ได้ในเร็ววันคือควร
จะทำอย่างไรกันดี เพราะถ้าผู้ผลิตต่อไร่ของ
ไทยอยู่ที่ประมาณ 300 กก.ต่อไร่ ในขณะที่ค่า
เฉลี่ยทั่วโลกผู้ผลิตข้าวอยู่ที่ประมาณ 500-600
กก.ต่อไร่ จึงต้องมีคำตอบให้ได้ที่เป็นพราะอะไร

ข้าวหอมมะลิ

Food and Agriculture Organization of the United Nations

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United Nations หรือ FAO)

สำหรับแนวทางของนักเศรษฐศาสตร์ การผลิตนั้นประเด็นที่ต้องย้อนไปมองและเข้า ถึงสถานการณ์จริงให้ได้ก็อ ตัวเลขผลผลิตต่อไร่ ที่ต่ำนั้นมีมูลเหตุจากอะไร ไม่ว่าจะเป็นพันธุ์ข้าว เทคโนโลยีการผลิต หรือจากข้อจำกัดในเรื่อง โครงการสร้างพืชฐานอันได้แก่ น้ำชลประทาน โรค ระบาด (ที่เรายังไม่มีกระบวนการป้องกันกัย) หรือ ว่าอยู่ที่ตัวชานา弄ที่ไม่มีทักษะการผลิตที่เหมาะสม กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะเรา ต้องไม่ลืมว่าปัจจุบันภูมิอาชามีการเปลี่ยนแปลง ไปจากอดีตที่เคยเป็นมา ทั้งสภาพอากาศที่ร้อนขึ้น ปริมาณน้ำที่ไม่เหมือนเดิม ฉะนั้นการทำแบบ เดิมๆ ที่รอดสภาพดินฟ้าอากาศแบบเดิมๆ นั้นก็ ต้องเปลี่ยนตามไปด้วย มิหนำซ้ำในบางพื้นที่โดย เฉพาะในภาคกลางของประเทศไทยนั้น หวานดู เมืองจะหัวน้ำข้าวได้ทุกวันด้วยซ้ำ มีการทำปี ละ 3 ครั้ง 2 ปี รวม 6 ครั้ง ซึ่งแรงงานชาวนาจาก นโยบายรัฐที่ยกระดับราคาข้าวให้สูงขึ้นมาก เป็น

อาชีพการทำนา

การทํานาในพื้นที่เขตพุกคลารองไห

อีกหนึ่งมูลเหตุที่สร้างผลกระทบอย่างร้ายแรง โดยอาจสร้างปัญหาได้มากกว่าปัญหาผลกระทบจากที่กล่าวมาข้างต้นด้วยสาเหตุ ดังนั้นถึงเหล่านี้จะเป็นที่จะต้องมีคุณภาพต่อรองอย่างรอบคอบและทางทางออกอย่างชัดเจน รวมไปถึงการปฏิบัติที่ดีด้วย มิฉะนั้นประเทศไทยจะเสียสมบัติของชาติที่ไม่มีวันคืนมาได้อีก

เมื่อย้อนมาดูที่ตัวหวานา สถานนั้นวิชาการด้านสหกรณ์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ให้ความสนใจในตัวคนปลูกข้าวและมองลึกไปถึงระบบการผลิต ผู้เกี่ยวข้องทั้งเรื่องการให้ปัจจัยการผลิต การให้ทุน การให้เทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนคนที่มีอาชีวข้าวหวานาไปขาย และผู้บริโภคที่กินข้าวจากหวานาทุกวัน เป็นเวลาเกือบสิบปีมาแล้วที่สถานบันนาได้ไปปริเริ่มทำวิจัยกับหวานาในเขตพุกคลารองไห้ร่วมตั้งแต่งหวัดร้อยเอ็ด บุรีรัมย์ ตลอดจนถึงจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งบทเรียนที่ได้เรียนรู้กับหวานาและ

ผู้เกี่ยวข้องผ่านกลไกของสหกรณ์การเกษตร ทำให้เรามีเครื่องที่ยวิจัยต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ปี 2547 จนถึงทุกวันนี้สถานบันนา ได้ขยายวงไปเกี่ยวข้องกับชาวนาในภาคกลาง ซึ่งมีชาวนากว่า 200 ชีวิต ที่ไม่มีที่นาเป็นของตนเองอีกต่อไป ซึ่งเขาเหล่านั้นได้นำอกกับเราไว้ มนุษย์สำคัญมากจากเรื่องของนโยบายรัฐที่จุใจพากเขามากเสียงงานลีมชีวิตโดยมุ่งเน้นไปที่อาชีพเพียงอย่างเดียว จนกระทั่งในที่สุดก็ต้องเลี่ยงทั้งอุปกรณ์การเกษตรและอุปกรณ์ไฟฟ้า

เมื่อพูดถึงหวานา สิ่งที่เป็นภาพฝันไม่ว่าจะเป็นจากตัวหวานาเองหรือจากภาครัฐ สิ่งที่พูดกันทุกวันก็คืออย่างให้พากเขาเหล่านี้มีอาชีพที่ดีและมีความสุข ให้ทุกคนที่ต้องการทำอย่างไรให้บรรลุภาพฝันเช่นนั้นได้ ซึ่งประเด็นที่สำคัญคือจะต้องมองความเป็นองค์รวมว่าหวานาต้องมองเรื่องอาชีพและชีวิตเป็นหนึ่งเดียว หมายความว่าเมื่อหวานานมีอาชีพที่ดี ชีวิตก็จะดีไปด้วย ในทางตรงข้ามถ้าชีวิตของหวานาไม่ดี ไม่มีความสุข ก็จะไม่

สามารถประกอบอาชีพได้ดี ซึ่งในมุมมองเช่นนี้ จะทำให้เรามองได้ที่จะลุ่บปั๊บจัยอะไรที่จะเป็นเหตุให้ชาวนาไม่ทักษะอาชีพที่ดีที่เหมาะสมกับบริบท แวดล้อมที่เป็นอยู่ ที่สำคัญที่สุดคือต้องมองว่า ชาวนาทุกคนมีบริบทสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน ทำให้ชีวิตก็แตกต่างกัน ดังนั้นคงไม่มีอะไรจะช่วยแนะนำชาวนาได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นศาสตราจารย์ นักวิจัย หรือนักวิชาการ นอกเสียจากว่าตัวชาวนาเองจะถูกขึ้นมาเรียนรู้และฝรั่งที่จะพัฒนาตนเอง ซึ่งเมื่อมาถึงวันนี้แล้ว ชาวนาต้องเข้าสู่วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวเอง มีมุมมองที่กว้างไกล และเชื่อมโยงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ที่จะเสริมพลังให้พวกเขานำเสนอภารกิจที่ได้อ่าย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

ในเรื่องของความรู้นั้นประเทศไทยเดินลำบากคือกิจกรรมใดๆ ก็ตามในการทำงาน ถ้าจะทำให้ได้ชาวนาต้องมีความสามารถใน 3 ประเด็น (คือ 1) รักที่จะทำ 2) รู้ที่จะทำ และ 3) รู้ว่าทำอะไรดีไม่ดี ต้องรู้ว่าลิ่งที่ทำมีความเสี่ยงอะไรบ้างที่จะทำให้สำเร็จและไม่สำเร็จ ซึ่งเมื่อพูดถึงมิติต่างๆ แล้วจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญนอกจากชาวนาจะต้องมีจิตสำนึกรักความเป็นชาวนา แล้วยังจะต้องมีความรู้ทั้งด้านการผลิต การลดต้นทุนการผลิต การรักษากาปจัยการผลิตที่จะทำให้มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า ผลผลิตต่อไร่สูงกว่า อีกทั้งการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว การมีทางเลือกในการจำหน่ายข้าว ว่าหนทางใดที่จะขายข้าวให้ได้ราคาดีที่สุดในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น ถ้าเกี่ยวข้าวแล้วนำไปขายทันทีราคาย่อมถูกเป็นธรรมด้วย แต่หากรู้จักเก็บข้าวไว้รอราคาน้ำดีแล้วก็ยังมีโอกาสได้ราคาน้ำดีกว่า เป็นต้น ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้ถือเป็นเรื่องของหลักเศรษฐกิจการตลาดเบื้องต้น ที่จะช่วยให้ชาวนาที่ทางเลือกในการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมโดยไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ นอกจากนั้นตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีความห่วงใย รายภูรจึงได้หันยกแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้ได้มีเรื่องของการรวมตัวเป็นกลุ่ม เครือข่าย ซึ่งแท้จริงก็คือเรื่องของการสหกรณ์นั่นเอง ดังนั้นนอกจากทักษะความรู้ ความเข้าใจในการผลิตแล้ว การรู้ที่จะไปร่วมมือกับเพื่อนที่จะเป็นการช่วยเสริมพลังให้มีทางเลือกที่ดีกว่า มีอำนาจการต่อรองที่ดีขึ้น เข้าถึงการเรียนรู้ได้มากขึ้นก็จะเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้ชาวนาประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และเมื่อถึงจุดนี้ก็ถือว่าเป็น

ความสำเร็จในเบื้องต้นของชาวนาได้

ที่พูดอย่างนี้เนื่องจากมีตัวอย่างชาวนาไทยหรือคนไทยจำนวนมากที่ประสบความสำเร็จ ในอาชีพ แต่หากไม่มีการวางแผนชีวิตที่ดี ผลงานต่อสิ่ง夷้ายวนดังเช่นที่นักธุรกิจใช้กลยุทธ์การตลาดในปัจจุบัน ชาวนาคงประสบความสำเร็จในเบื้องต้นเท่านั้น เพราะรายได้ที่มีจะหมดไปกับการใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่สามารถกลับไปประกอบอาชีพในคราวต่อไปได้อย่างที่ควรจะเป็น นั่นคือ ถ้าชาวนาขายข้าวได้แล้วไม่รู้จักสะสมทุน และใช้จ่ายหมดไป เมื่อถึงฤดูกาลทำงานลัดไปก็ต้องไปกู้

หนี้ยืมลินตามแหล่งทุนที่มีดอกเบี้ยสูง และเมื่อต้องประสบปัญหาความเสี่ยงจากภัยพิบัติต่างๆ ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องในปัจจุบันแล้วภาวะหนี้ลินก็คงเข้ามาเยือน และเมื่อต้องเผชิญปัญหาเหล่านี้บ่อยๆ ในที่สุดก็ต้องสูญเสียที่นาและเสียกำลังใจในการดำรงชีวิต ดังนั้นการจะมีชีวิตที่ดีเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในเรื่องของการวางแผนชีวิต แต่เครื่องมืออะไรที่จะช่วยให้ทุกคนมีการวางแผนชีวิตที่ดีได้ ทั้งนี้มีนักวิชาชีวภาพท่านได้ออกมาชี้ให้เห็นเป็นทางเดียวกันว่า “การทํางบัญชีคือรากฐาน” ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ดูง่าย (แต่

សុណុលប៉ានកំករាយរដ្ឋបាល-តាមរាយគ្រង់រៀន

ร่วมสร้างสรรค์กิจพอเพียง
ในปีมหา Mangkhut พระชนมพรรษา ๔๔ พระชา

แบบบันทึกรายรับ-รายจ่ายครัวเรือน ประจำครอบครัวของ

ชื่อ.....ทักษิรังเรือน
บ้านเลขที่.....ที่บก.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

การจัดทำบัญชีครัวเรือน

ปฏิบัติตามอยู่ลักษณะนอย่างในช่วงแรก) จะเป็นตัวช่วยให้เราเห็นตัวเลขที่ตอกย้ำการจับจ่ายใช้สอย สิ่งฟุ่มเฟือย เป็นตัวชี้ให้เห็นการใช้จ่ายที่จำเป็นและไม่จำเป็น เป็นเงินที่ห่วยไปใช้ช่วงเวลาได้ตระหนักเห็นและรู้จักหลักเลี้ยงลึกลึกที่ไม่จำเป็นเพื่อนำไปใช้ในสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิตมากขึ้น

เมื่อช่วงเวลาได้รับการวางแผนชีวิตแล้ว
ประเด็นที่หวานควรจะต้องเข้าใจต่อไปคือ การเรียน
รู้ในเรื่องของสุขภาวะและภารดูแลสิ่งแวดล้อมรอบ
ตัวที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดีและจิตใจที่ดี หวาน
บางคนไม่ธรรมะก็จะมีจิตใจดี ไม่รุนแรงลับสันกัน

กิจกรรมที่ไม่เป็นประ邈ชน์ ในทางตรงข้าม ถ้าไม่จัดบรรยาย栽培ให้เหมาะสมก็อาจทำให้เกิดโรคภัยไข้เล็บ-อายุสั้นจนไม่สามารถประกอบอาชีพได้อย่างที่ตั้งใจไว้ นอกจากนี้ประเด็นเรื่องการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่จะมีคนภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง จะเห็นว่าชาวนาหารายต้องจ่ายเบี้ยประภันให้กับคนบางกลุ่มที่เข้ามากากินกับชวนา ทำให้ชวนาต้องจ่ายหักๆ ที่มีความจำเป็นอื่นที่ต้องใช้จ่ายมากกว่า ทั้งนี้นี้ การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนั้นมีทางเลือกอื่น เช่น การทำประกันสังคม หรือการ

รวมกลุ่มสร้างสวัสดิการของกลุ่มที่จะมีเรื่องของ การออมอย่างสม่ำเสมอตามหลักสหกรณ์ ซึ่งเมื่อ ชาวนาเหล่านี้มีรู้จักทางเลือกที่จะไม่สามารถเลือก แนวทางที่เหมาะสมกับตนเองได้ ส่งผลทำให้ต้อง เสียโอกาสอย่างอื่นไป

สำหรับเรื่องของการลีบทางด้วยแพลงค์ตอนและประเพณีที่เดินน้ำเป็นลิ่งจำเป็น เพราะหวานาต้องมีแรงงานในครัวเรือน แต่ในสภาวะปัจจุบันที่ลูกหลานหวานาต้องออกไปรับจ้างนอกครัวเรือนทำให้เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพเช่นกัน จนน้ำการลีบทางด้วยแพลงค์เป็นลิ่งสำคัญ จะเห็นได้ว่าบางคนออกไปขับแท็กซี่ในช่วงหมู่ดูการทำนา แต่เมื่อถึงฤดูกาลการเก็บเกี่ยวจะต้องหยุดขับแท็กซี่ เพื่อกลับบ้านไปช่วยเก็บข้าว บางคนไปรับจ้างทำงานในเมืองแต่เมื่อถึงฤดูกาลการเก็บเกี่ยวที่ต้องกลับบ้านไปช่วยครอบครัวตัวเองเช่นกัน ซึ่งเหล่านี้น่าจะมาจากการเรื่องของการปฏิบัติที่ลืมต่อ กันมาโดยถ้าไม่มีแรงงานเหล่านี้ และต้องไปจ้างแรงงาน ทดแทนก็ต้องมีต้นทุนที่สูงขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ภัยจักษุการดำเนินชีวิตของหวานาอยู่ที่ต้องยืดโยงกัน ภัยจักษุการประกอบอาชีพอย่างหนึ่งไม่พ้นซึ่งเป็นลิ่งที่ต้องคำนึงถึงด้วยเช่นกัน นอกจากนี้การเลือก กิจกรรมส่วนหน้าการก่อจำเป็นที่จะต้องมีข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดีให้หวานาได้เห็นเป็นตัวอย่าง เช่น กลุ่มแม่บ้านหวานาที่ใช้เวลาว่างจากการทำงานมาประกอบอาชีพเสริมรายได้ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้มีสังคมได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็ว แล้วยังช่วยให้มีรายได้เพิ่มอีกด้วย เหล่านี้เป็นลิ่งที่หวานาต้องมีโอกาสได้เห็น

ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเรื่องที่ต้องมากล่าวถึงว่าที่จริงแล้วอาชีพนักชีวิตของชาวนาเน้นนำรากรากวัฒน์เป้าหมายเดียวกันคือ จะทำอย่างไรให้มีความสุขและทำได้ดี ซึ่งก่อนอื่นนั้นต้องเข้าใจว่าคำว่า “ดี” คืออะไร และตัวชี้วัดของคำว่า “ดี” มีอะไรบ้าง เช่น การมีสุขภาพแข็งแรง มีอาหารที่มีคุณภาพให้รับประทานเป็นประจำ มีอาชีวที่นับถือ มีบรรยายการที่ดี สิ่งแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวที่อบอุ่น มีเพื่อนบ้านที่ดี เป็นต้น ดังนั้นถ้าเห็นตัวชี้วัดเหล่านี้แล้ว ชาวนาทุกคนควรจะต้องพยายามเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองในทุกด้าน เพื่อสามารถผันตัวจากมีชีวิตที่ดีและมีความสุขให้กลับมาไว้ใช้ได้